

Keresztségem szombatja

â€žA%os IÃ¡ttam Ã¡j eget Ã©s Ã¡j fÃ¡lletet, mert az elsõ Å©g Å©s az elsõ fÃ¡llet elmÃ¡lt, Å©s a tenger sincs tÃ¡bbÃ©. A%os a szent vÃ¡rost, az Ã¡j JeruzsÃ¡lemet is IÃ¡ttam, amint alÃ¡szÃ¡llt a mennybõl az Istentõl, felÃ©szÃ¡tve, mint egy menyasszony, aki fÃ©rje szÃ¡mÃ¡ra van felÃ©kesÃ¡tve." (Jel 21:1-2)

2012. jÃºlius 21-Ã©n reggel tÃ¡bb volt ez az ige szÃ¡momra, mint korÃ¡bban. A%on lettem az az Å©g Å©s fÃ¡llet, ami Ã¡jjÃ¡ lett, teljessÃ© vÃ¡lt. Az Å©n rÃ©gi vilÃ¡gom, Å©letem, Å©nem, Å³emberem elmÃ¡lt. Bûneim tengere, melynek mÃ©lyÃ©re kerÃ¡ltek Å¡lnoksÃ¡gaim, nincs tÃ¡bbÃ©. Menyasszony voltam, aki hÃ¡zassÃ¡ga napjÃ¡t Å¼nnepelte a vÃ©gÃ©nyel, JÃ©zussal. Ő maga Å©kesÃ¡tett fel.

Lelkemen mindvÃ©gig ott izzott egy ima, vallomÃ¡s, amit nem mondhattam el hangosan, a szolgÃ¡latokban mÃ©gis felsejlett. A hÃ¡la volt az, hogy annyi megerõltetõ, bûnÃ¡js, legyengÃ¡lt Å©v utÃ¡jn, Å¼rakedõdhet az Å©letem. HÃ¡la, hogy amikor az Å¼nzÃ©s mÃ©lye magÃ¡ba szÃ¡vott, Å©s nem IÃ¡ttam kiutat, minden a halÃ¡l felÃ© sodort, Isten a legnagyobb csodÃ¡t mûvelte velem: akaratom ellenÃ©re kiemelt a bûnbõl, amit szerettem, amihez ragaszkodtam. Engedte a fÃ¡jdalmakat megÃ©lnem, hogy ne a harag vakÃ¡tson. A fÃ¡jjÃ¡s mellÃ© pedig hÃ¡lÃ¡t Å¼ltetett szÃ¡vembe. CÃ©lt adott. A legmÃ©ltatlanabb Å¡llapotomban megbÃ¡zott egy szent feladattal. Ez a feladat mentette meg az Å©letemet, adott feloldozÃ¡st.

Mindezekkel a szÃ¡vemben fÃ©lve haladtam a Balaton felÃ©, mint kit utolsÃ¡ Å¼jÃ¡ra visznek. HullÃ¡msÃ¡romat megÃ¡stÃ¡jk. EgyedÃ¡l voltam JÃ©zussal a kÃ¡-sÃ©rõ tÃ¡jban. Åšgy Å©ltem meg ezeket a pillanatokat, mint halÃ¡lra kÃ©szÃ¡lÃ©st. Krisztust kellett megvallanom az emberek elõtt, mikÃ©zben elnyeli Å³eberemet a sÃ¡r. Mikor GÃ©za lelkes fÃ¡llet emelte kezÃ©t Å©s elmondta milyen nehéz utakon jutottam ide, mÃ©lyrõl jÃ¡võ zokogÃ¡s tÃ¡rt elõ belõlem, felszabadult minden fÃ¡jdalom, remÃ©ny, Å¼rÃ¡m. Akkor egy szelÃ©d hang figyelmeztetett a levegõvÃ©telre, s a hideg vÃ¡z ellepett, Å¡tÃ¡llet, magÃ¡ba fogadott... igazÃ¡jn meghaltam... igazÃ¡jn feltÃ¡madtam azon a napon.

A kereszt valÃ¡sÃ¡g, a keresztsÃ©g mûkÃ©dik. Elõtte, ha magamra nÃ©ztem, IÃ¡ttam egy fizikailag, szellemileg, idegileg, lelkileg, hitben kimerÃ¡lt embert. A keresztsÃ©gben minden alkotÃ¡selemem megÃ¡jult. Ima van az ajkaimon, hit Å©s hÃ¡la, remÃ©ny Å©s rengeteg erõ Å©rtetek Å©lni. ImÃ¡m teljessÃ© vÃ¡lt: megszakÃ¡tom generÃ¡ciÃ¡s bûneink lenyomatÃ¡t, Å©s Å¼vÃ©rvonalat indÃ¡tok el. Krisztus dicsõsÃ©gÃ©re. Å•men.

Â

M. A.